

GUILIN

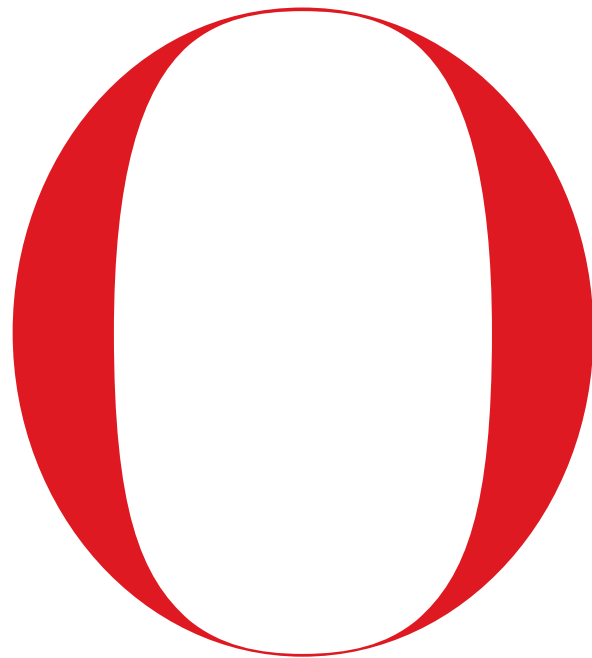
Een ZUID- CHINEES. *sprookje*

Nog tot eind dit jaar mag je visumvrij China in.
Hét moment voor die droomreis naar de feeëriek
landschappen van Guilin in het warme zuiden, waar je
tussen schilderachtige karstbergen laveert.

DOOR **EVY VAN ELSACKER**. BEELD: **LIESBET PEREMANS**.

Waterbuffel, boer en
karstgebergte gaan samen
op in een tafereel van
adembenemende schoon-
heid, nabij Huixian, op
30 kilometer van Guilin.

Oude Chinese inkschilderingen van bergen en natuur hebben me altijd gefascineerd door hun pure, poëtische schoonheid. Het waren de idyllische bergen rond **Guilin**, waar de rivier **Li** zich tussen slingert, die de kunstenaars inspireerden. En zo komt het dat we kiezen voor het pittoreske zuiden van **China** als reisbestemming. We gaan als het ware in zo'n schilderij rondtoeren!

Het zuiderse klimaat in deze regio is nog een troef. En tot mijn verbazing kunnen we verblijven in een resort van **Club Med**. We zullen dus niet al te sterk moeten afwijken van onze westerse gewoontes en mogen rekenen op een vakantiefest met veel sportmogelijkheden. Ideaal voor ons nieuwsgierige gezin met twee sportieve studenten.

Tussen kunst en natuur

“Wel zo handig dat je zonder visum twee weken door China mag reizen”, beamen we, in gesprek met medepassagiers in de wachtrij in **Zaventem**. Tien uur later staan we op Chinese bodem in megametropool **Shenzhen**, gelegen vlak bij **Hongkong**. We zijn een reis lang Chinees analfabeet, maar gewapend met de nodige apps op onze smartphone om te vertalen, te betalen en vervoer te regelen.

Na een stipte sneltreinrit van de wolkenkrabbers richting het steeds groenere platteland, verwelkomt de uitbundige **Nana** ons aan Club Med Guilin. De spreuk van de Antwerpse Club Med-stichter **Gérard Blitz** is het eerste dat ons opvalt: *‘Happiness is important, the time to be happy is now.’* En gelukzakken voelen we ons zeker. Onze mond valt open in de panoramische lobby. Een stenen vlindervleugel weerspiegelt zich in de vijver voor ons, daarachter een enorme vlakke met kunstwerken, en aan de horizon de dromerige silhouetten van de karstbergen waar ik al zo lang naar uitkijk. “Dit is de grootste Club Med ter wereld”, vertelt Nana. “Het domein van 18 hectare is een uitgestrekt openluchtmuseum, met daartussen de lage gebouwen van het hotel, het zwembad, de spa, het clubhuis en de restaurants. Langs een overdekte

oosterse promenade, met rode loper en strakke lampions, wandelen we naar ons verblijf. De monumentale beelden onderweg zijn elk een halte waard, zo ook de marmeren man op de patio. In de gang hangen antieke Chinese inkttekeningen. Onze familiekamers met tussendeur zijn ingericht met roodgelakte meubelen en een abstracte wandschildering van de bergen uit mijn dromen.

Even later lig ik op een warme handdoek en masseert **Wendy** twee uur lang elk spoortje spanning zorgvuldig uit mijn spieren tijdens de Chinese massage met etherische olie. Van mijn nekhaarlijn tot mijn teentopjes toe word ik soms zacht, soms pittig aangepakt en het resultaat is de meest relaxte versie ooit van mezelf. De lange heenreis is daarmee snel vergeten. Ik voel me in het paradijs beland. Wendy heeft net als iedere Aziatische werknemer een westerse naam gekozen om het de toeristen makkelijker te maken, maar spreekt geen Engels, dus ik bedank haar met het enige Chinese woord dat ik ken, *‘shieshe’* en een kleine buiging.

Jetlaggewijs kunnen we ons nog net wakker houden voor het diner, en fonduen mee aan grote ronde tafels waar elk zijn eigen potje heeft staan borrelen op ingebouwde inductieplaten. Culinaire traditie in een modern jasje.

Fietsen langs de Yulong-rivier

De volgende ochtend merken we dat het ontbijtbuffet een walhalla is voor zowel oosterse als westerse fijnproevers. De regionale noedelsoep is al meteen mijn favoriet, net als drakenfruit. De meeste gasten zijn Chinezen, met één of twee kinderen – velen zijn druk met hun smartphone. “De éénkindpolitiek is tien jaar geleden afgeschaft. We mogen nu zoveel kinderen als we willen. Maar de meeste gezinnen willen er maximaal twee”, vertelt de serveerster. Uitgeslapen beginnen we onder een stralende zon bij 26 graden aan onze eerste verkenning van de streek, met **Linda**. De Chinese gids met roodgestifte lippen brengt ons naar de idyllische regio **Yangshuo**. De hoofdwegen zijn versierd met rode lantaarns, valt ons onderweg op, en bijna alle voertuigen zijn elektrisch, ook het onze. Scootertjes snellen ons voorbij in alle stilte en zonder uitlaatgassen. Veel locals hebben een dakje tegen de zon op hun scooter gemonteerd. “Dat mag niet in **Peking**”, zegt Linda. “Maar in onze zuidelijke provincie met eigen regels is de overheid wat minder streng.” De sympathieke gids legt ons onderweg in perfect Engels ook uit hoe de karstbergen zijn ontstaan door erosie. “De hele streek ➤

Voor Chinezen is dit een populaire vakantieregio, als enige streek met bergen én rivieren

Van links naar rechts, van boven naar onder: Elektrisch en zalig stil snorren de vele scooters door het zuiden van China • Comfort troef in Club Med Guilin • De verfijnde, zoete Sanhua-rijstwijf rijpt in keramieken flessen • In het resort kom je snel aan je tienduizend stappen per dag • Ook mountainbiken kan op het terrein van de grootste Club Med ter wereld. Je fietst door pijnbossen en langs meren, waarin waterbuffels baden, met karstbergen als prachtdecor • Het Clubhuis is dé ontmoetingsplek voor sportievelingen • Met de jeep op excursie naar indrukwekkende grotten • ‘Dim sum’ blijkt een algemene term voor warme hapjes • Relaxte lunch bij de klaterende waterval, op het terras van L’Atelier.

Club Med Guilin prijkt in een beeldenpark van 46 hectare. Vol eigentijdse kunst zoals 'Flying on the Water' van de Italiaan Gheorghi Filin, 'Libre' van Ben Vautier en 'Lotus' van de Vlaamse Hilde Van Sumere.

was vroeger oceaانبodem. De kalksteen is omhooggestuwd tot bergen en dan grillig gegroefd door regenwater”, vertelt ze. Met huurfietsen rijden we over de promenade langs de Yulong-rivier waarop Chinese toeristen op vloten dobberen, twee per twee. Met hun stok lijken de vlotbegeleiders wel gondeliers die hun gasten vooruitduwen. “Voor Chinezen is dit een populaire vakantieregio, want het is de enige streek met bergen en rivieren tezamen. Ze zoeken verkoeling op het water in de subtropische temperaturen”, vertelt Linda. Ze toont een boekcover met daarop een pentekening van het landschap door de lokale schilder **Yang Taiyang**. Ik herken direct de taferelen die ik zo mooi vind. Hij zette de traditie van de Chinese ‘*shan shui*’-schilderkunst (‘water en bergen’) verder. Geen wonder, in dit inspirerende landschap dat ook door de **Unesco** is geklasseerd als werelderfgoed. Tussen al die bezoekers zijn maar weinig uitheemse toeristen. Onze jongens van basketterslengte vallen flink op met hun dreadlocks en donkere huid. Vele Chinezen willen graag op de foto met hen, en een meisje roept ‘*You’re so handsome!*’. Laat ze maar veel portretten maken. Zeker wanneer de ondergaande zon de rivier een oranje gloed geeft en de hemel boven de bergen roze kleurt, terwijl de vloten uit de rivier geborgen worden door mannen met Chinese hoeden. “Dit landschap is het mooiste wat ik ooit gezien heb”, zegt onze oudste. We knikken allemaal en bedanken Linda voor deze perfecte dag.

Oost-West verbroedering

Terug in het Club Med-resort maken onze jongens al snel vrienden onder de ‘*gentle organizers*’. **Loïc** uit **Guadeloupe**, de regisseur van de shows, zegt dat hij overweegt te blijven wonen in China, hij heeft het prima naar zijn zin. “Mensen leven hier minder gestresseerd.” Ook **Antoine**, de trapezekunstenaar, blijkt erg sympathiek; deze Franse dertiger reist een jaar lang als een nomade de wereld rond en treedt op waar hij kan. Het clubspektakel *Glow* is mooi in scène gezet, we zien Loïc als robot optreden en Antoine de hoogte in kruipen langs linten. Op de afterparty wordt er veel gezongen, door de crew én door jonge Chinese gasten. Een ontroerend moment volgt wanneer oosterse en westerse toeristen verbroederen en arm in arm dansen – de spirit van Gérard Blitz is er nog steeds.

Nadien spelen we nog een potje biljart met Ling en Kai, een Chinees-Singaporees koppel, terwijl de jongens basketten met de crewleden. Basket is in China bijzonder populair – dat zagen we ook onderweg al, in elk dorp is een basketveld. Anderen spelen pingpong of mahjong. Wel atypisch voor een Club Med-resort is dat er weinig alcohol wordt besteld

– “Chinezen drinken liever mocktails en maken het niet te laat,” zegt **Victor** ons al shakend – en dat de bar onverboddelijk sluit om 23 uur.

Betoverende silhouetten

Op tijd gaan slapen is wel zo handig als je ’s ochtends fris en fruitig op ontdekking wilt gaan. We hebben torenhoge verwachtingen van de ‘*Photographer’s Delight Tour*’. En die worden al meteen ingelost wanneer de gids – die zichzelf **Eric** doopte – ons met een hybride auto naar het platteland brengt. We rijden langs mandarijnenplantages en bananenbomen, zien zoete aardappelen geoogst worden en vrouwen zitten de gele bloesems van de Osmanthusboom te ziften. In het frêle ochtendlicht komt een oudere boer met zijn waterbuffel aangewandeld. Hij poseert op een stenen bruggetje tegen een schilderachtig decor van meerdere rijen bergen, die in tere tinten van paars wedijveren in schilderachtigheid, hun silhouetten lijken wel een collage. Dat deze man hier niet toevallig op het juiste moment verschijnt voor fotografie-adepten, maar besteld is, schijnt niemand te storen. Samen met een tiental Chinese toeristen maken we ongeneerd foto’s als de waterbuffel op commando met zijn staart schudt of zijn kop naar de gevraagde kant draait. “Het is een extra broodwinning voor de boeren, en de bezoekers worden er blij van, dus waarom niet voor de perfecte timing zorgen”, zegt Eric.

Dat Chinezen graag foto’s maken én onbeschaamd poseren, merken we ook op onze volgende haltes die dag. De eeuwenoude, bolle **Fuli**-brug spiegelt zich in het water tot een volle cirkel. Jonge vrouwen poseren er graag in de kleurrijke, elegante klederdracht van het **Miao**-volk, met zilveren hoofdtooi, en de mannen doen flink hun best als fotograaf. Het is blijkbaar de ideale romantische date in China om je liefde op haar mooist in beeld te brengen. Ook op het hoogtepunt van onze dag, letterlijk en figuurlijk, wordt er volop geposeerd bovenop de **Xianggong**-berg, met als onovertroffen decor het onwaarschijnlijk mooie landschap van de Li-rivier, die kronkelt tussen de kalkstenen rotsen. Het lijkt wel een *Avatar*-film, en door **National Geographic** gelauwerd als mooiste karstbergdecor ter wereld. Na onze vaartocht langs de hoge bergwanden op een vlot met wapperende Chinese vlaggetjes, ga ik ongeneerd shoppen in het 1700 jaar oude stadje **Xingping**. Theesoorten en rijstwijf, jade juwelen en zijden geldbeugeltjes, het is allemaal moeilijk te weerstaan. Betalen gaat vlot met de Chinese apps, quasi niemand gebruikt hier nog cash. En dan moet de climax nog komen: bij de ondergaande

De grootste Club Med ter wereld is tegelijk een park vol eigentijdse kunst

zon duikt ‘toevallig’ op het juiste moment een visser op met zijn aalscholvers. Hij laat zijn vogels vrij zodat ze vis vangen, maar ze brengen die terug want ze kunnen hun buit niet doorslikken. Aalscholvers als jachthonden, als het ware. Het is niet iets waar **Michel Vandenbosch** blij van zou worden, wel een eeuwenoude traditie. Al gebeurt het steeds minder, want poseren voor de foto brengt meer op dan vissen, tegenwoordig. Met zijn vogels op stok, de netten die hij uitgooit en zijn lantaarn die weerspiegelt in het water, zorgt visser **Yuan** alleszins voor een prachtig plaatje. Het decor van de karstbergen op deze plek is zo mooi dat het ook afgebeeld staat op het Chinese geldbriefje van 20 yuan.

Te land, te water en in de grot

Op onze relaxdagen is Club Med Guilin een rustige thuis-haven. Het is er ongelooflijk stil, we horen enkel vogels. We slapen met open raam in de heerlijke subtropische temperaturen. Elke dag is er een keur aan sportlessen en activiteiten; ik volg ‘s ochtends een Chinese tai-chimeester in zijn rustgevend bewegingen. Onder de ginkgoboom bij het clubhuis nemen we de pracht van de natuur in ons op tijdens de oefeningen. De doordringende bloesemgeur van de Osmanthus-boom hangt in de lucht.

Keuze genoeg daarna om te genieten van het enorm uitgestrekt openluchtmuseum met maar liefst 120 beelden. Van Chinezen zoals **Zhu Yu** met zijn op een **Mao**-vestje lijkende *Fashion*-beeld tegen de rotswand, maar ook sculpturen van de Franse **Marcel Petit**, de Poolse **Barbara Falender**, de Vlaamse **Hilde Van Sumere** en vele anderen. De dromer van **Xiao Li**, met een glimlach om de lippen, beeldt voor mij helemaal de sfeer uit van deze plek, waar je blij en zen van wordt. Ook het spiegelende ei vinden we bijzonder tijdens onze wandeling door het pijnboombos, dit ovale beeld *Virtual Mirror* van de Japanner **Masayuki Koorida** weerspiegelt jezelf én je emoties. Of je kunt een boek lezen aan het strandje bij de vijver, en wandelen langs de reusachtige, kleurrijke Chinese vazen. Voor de senioren is er een clubhuis waar je zijden sjaals kunt kleuren of zelf kunstwerkjes kunt maken. Mag het actiever, dan is er keuze uit golf spelen op het terrein, of de vliegende trapeze uitproberen. Kan ook: per mountainbike de gravelpaden volgen door de bossen, tot aan de vijvers waarin waterbuffels koelte zoeken. Wij gaan per jeep op grottentour. De streek is bekend om de grote Rietfluitgrot en de Zilveren grot, allebei drukbezocht en binnen kitscherig verlicht met allerlei kleuren.

**Aan de Ming-brug
poseren vrouwen graag
in de klederdracht van
het Miao-volk**

Maar op het Club Med-domein zijn er twee privé-grotten, naturel verlicht en enkel open voor gasten van het domein. Perfect voor een rustig bezoek. We zijn verbaasd hoe ruim de gangen zijn, hoe lang de stalactieten en hoe enorm de zalen. Zo groot als een balzaal – er wordt soms ook echt in gedanst en romantisch in gedineerd. De grote tafel staat al klaar voor zes, gedekt met linnen en bloemen.

Maar wij worden verwacht in **Lotus**, het Franse restaurant op het domein. Een mooi halfopen paviljoen waar iedereen op z’n paasbest zit en de gangen van het menu elkaar opvolgen. Zo is er elke avond wel een verrassend menu voorzien. Toch is onze favoriete maaltijd de buffetlunch, met een bijzonder ruime keuze uit oosterse en westerse gerechten, en onze favoriete tafel staat op het terras aan de vijver, waar water van de bergwand klatert. Enkel tijdens de etensuren wordt de waterval met een knop aangezet, grappig genoeg. We hebben het door: ook kunstmatig kan cool zijn. En de serveerster heeft ons ook door: ze weet perfect wanneer ze ons een glaasje rosé komt brengen.

Rode lantaarns en zilveren munten

Onze laatste uitstap is cultureel. We laten ons door Linda graag voeren naar **Daxu**, een rustig stadje aan de oevers van de Li, met eeuwenoude tempels en gesculpteerde draken op de pilaren. “Zie je, de straatstenen zijn hier glad van ouderdom”, zegt Linda, wijzend naar de blinkende blauwe steen onder onze voeten. Nieuwsgierig loop ik het bakstenen huis van de rijke textielkoopman **Guangchang** binnen, met zwarte dakleien en gele en rode lampionnen, en bewonder de driehonderd jaar oude koele vertrekken, ronde stenen deuropeningen, verfijnde balkons vol houtsnijwerk en patio’s vol planten. Prachtig. De stenen **Wanshou**-brug, oorspronkelijk gebouwd door de **Ming**-koningen, leidt naar de kade waar eeuwenlang de handelswaar aankwam in deze marktstad. Winkeltjes verkopen er nu nog steeds medicinale kruiden en zilveren munten. Je ziet er hoe bamboe werd geweven en hoe strooien sandalen werden gemaakt. Gepensioneerden zitten langs het water kaart te spelen, met lange smalle kaarten.

De Ming-dynastie komt opnieuw op ons pad in het oosten van Guilin, aan de voet van de **Yao**-berg. Het mausoleum van de **Jinjiang**-prinsen, die over de regio heersten, is een rustige en mooie plek waar beelden van ruiters en dienaars de tuin sieren. “De overledenen werden voorbereid en er werden offers gedaan, alvorens ze bij te zetten in de aarden heuvel, het familiegraf”, vertelt de enthousiaste **Liu**. Een vrolijke spring-in-’t-veld, die ook weer heel graag met onze basketters op de foto wil.

We zien nog meer fans van onze jonge ‘vedettes’ wanneer ➤

Van links naar rechts, van boven naar onder: Cultuur en natuur gaan mooi in elkaar over in Club Med Guilin • Overheerlijk, de lokale rijstnoedels gekookt in bouillon, met groenten, noten, vlees of vis, look, uitjes, koriander en eventueel (zeer) pikante saus • De Fuli-brug, gebouwd ten tijde van de Ming-dynastie, is een toeristische trekpleister waarop vele selfies worden gemaakt. Je kunt er ook onderdoor varen met een bamboe vlot • Oefenen met de tai-chimeester kan elke ochtend in Club Med Guilin. Het is een van de vele sporten die inbegrepen zijn in je verblijf.

Op de Li-rivier vist Yuan met afgerichte aalscholvers, die hem hun prooi brengen. Geen hengel nodig dus.

we Guilin-stad bezoeken. Hoofden draaien en smartphones klikken. Het is een drukte van jewelste in de shoppingstraten met vele noedelbars en bij de oude stadspoort staan kraampjes waar je souvenirs kunt kopen, zoals gepersonaliseerde waaiers. Wij schepen in op de nachtelijke stadscruise met lichtshow. We vertrekken bij de prachtig verlichte pagodes van de zon en de maan, in goud en zilver, en varen dan onder bruggen door en over de vier vijvers. Onderweg passeren we live taferelen uit alle regio's van China, elegante danseressen en muzikanten inclusief. Een geanimeerd staaltje van fraaie *China Lights*.

Weg blinde vlek

Na de goedgevulde dagen luieren we nog even ongegeneerd in het resort. Ik lees het boek *De Spijker* van de gelauwerde jonge Chinese schrijver **Zhang Yueran**, dat vertolkt hoe de nieuwe generatie weinig weet heeft van de Culturele Revolutie van Mao. Die leidde tot hongersnood en massale executies en is inmiddels officieel door het partijcomité als een grote vergissing geklasseerd, maar weegt nog op de oudere generatie. Er wordt weinig over gesproken, net als over het studententrauma van **Tiananmen**. Democratie kent China nog steeds niet, maar het huidige regime stelt zich veel meer open voor het Westen, via handelsrelaties en productie op westerse bestelling. Dat heeft voor welvaart gezorgd, de tweede sterkste economie ter wereld en lonen die de afgelopen decennia verachtvoudigd zijn. De gemiddelde Chinees is nu zelfs rijker dan de doorsnee Europeaan, en technologisch lijken de Chinezen flink voor te lopen op ons. Ze mogen ook reizen – als ze zich aan de regels houden, want ze worden in hun dagelijks leven wel in de gaten gehouden met camera's en scans.

Onze toeristische verkenning van mijn blinde vlek op de wereldkaart is alleszins uitstekend verlopen. Ik ben enthousiast geworden over deze Zuid-Chinese regio, met haar aangename temperaturen en lekkere eten. Ik zag weinig of geen armoede, overal nette openbare toiletten, elektrisch vervoer tot in de kleinste dorpjes, sneltreinen waar je je klok op gelijk kunt zetten en een opgewekte bevolking. Al vraag ik me af of mijn indrukken allemaal juist zijn; heb ik dit stukje China wel écht leren kennen? Het kunstwerk van **Ben Vautier** in het Club Med-resort duikt telkens weer op in mijn gedachten: hij wenst de mensen in Guilin vrijheid. Dat wij vrij zijn om deze prachtige streek te bezoeken, en onze eigen mening te vormen, daar ben ik in elk geval dankbaar voor. ●